

Mali večernjak

Leisler's Bat, *Nyctalus leisleri* (Kuhl, 1817)

Autori teksta: Nikola Tvrtković i Draško Holcer

Porodica: Vespertilionidae, mišoliki šišmiši, common bats

Globalna kategorija ugroženosti: NT

Regionalna kategorija ugroženosti: NT

Udio u globalnoj populaciji: I

Razlozi potencijalne ugroženosti: Gubitak lokacija u kućama koje vrsti služe za skloništa, smanjivanje broja starih stabala s dupljama, upotreba pesticida u šumarstvu. IUCN razlozi ugroženosti: 1.3.3; 1.4; 5.1

Postojeća zakonska zaštita: Vrsta je zaštićena prema Zakonu o zaštiti prirode RH, a nalazi se i na Dodatku IV. Habitats Directive, Dodatku II. Bernske konvencije i Dodatku II. Bonske konvencije.

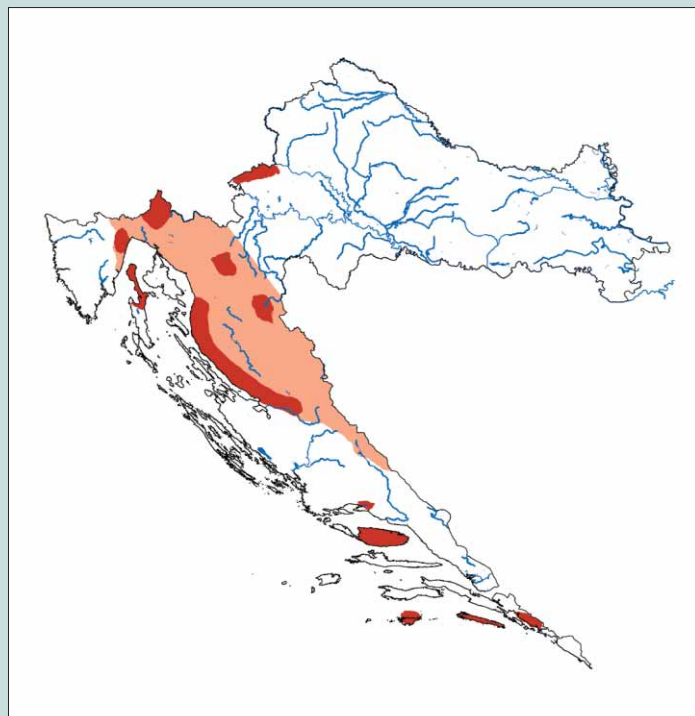
Predložene mjere zaštite: Utvrđivanje ključnih populacija i rasprostranjenosti te stanja staništa. Zaštita starijih stabala s dupljama i smanjivanje upotrebe pesticida ugradnjom mjera zaštite biološke raznolikosti u šumarsku praksu. IUCN mjere zaštite: 1.1.1; 3.2; 3.4

Rasprostranjenost: Od Madeire, Irske i Portugala do Indije; u sjevernoj Africi i na Korzici (Shiel 1999). U Hrvatskoj je zasad

Sl. 61. Mali večernjak / Leisler's bat (*Nyctalus leisleri*). SNIMIO: M. ANDERA

Sl. 62. Dokumentirana rasprostranjenost malog večernjaka (crveno) i potencijalno područje rasprostranjenosti (narančasto) / Documented distribution of the Leisler's bat (red) and potential distribution (orange)

poznat samo iz gorskog dijela (Žumberak, Risnjak, Mala Kapela, Velebit) te s jadranske obale i otoka Cresa, Mljeta, Brača, Lastova (Tvrtković i ostali, u pripremi). Iako je ovaj šišmiš selac, populacija u Hrvatskoj vjerojatno je rezidentna: odrasli mužjaci su ovdje stalno čitave godine, tu i zimuju, zajedno sa ženkama koje se vraćaju sa sjevera i pare se. Nema dokaza da kod nas ženke rađaju i podižu mlade, a to se vjerojatno dešava negdje u istočnoj Europi, možda u Bjelorusiji i Ukrajini.

Ekologija: Tipična šumska vrsta listopadnih i mješovitih šuma. Rezidentnu populaciju tvore samo mužjaci; skloništa su im u dupljama drveća, ali i u potkrovljima ili raznim šupljinama zgrada; u mediteranskom dijelu obale i otoka zajedno zimuju mužjaci i ženke; nakon parenja ženke u proljeće migriraju u sjevernije dijelove Europe. Plijen, koji se sastoji od noćnih leptira, komara, dvokrilaca, tulara i kornjaša, lovi iznad čistina i travnjaka. Kao selac prevaljuje velike udaljenosti između zimovališta i ljetnih kolonija – najduže poznato putovanje iznosi 1245 km, a zabilježeno je između Ukrajine i Turske (Shiel 1999). Zimovanje je zabilježeno i u zgradama na nekim našim otocima, primjerice na Cresu.

PHYSIS Palaearctic Database staništa: 34; 35; 36; 37; 38; 4; 86

Habitats Directive staništa: 0